

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5
31-011 Kraków
Tel./fax (0-12) 421-75-79, 421-74-98
e-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-430-1/09/WJ-4/09

Kraków, dnia 26 lutego 2009 r.

DECYZJA Nr RKR - 3/2009

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do treści art. 33 ust. 6 tej *ustawy* i § 7 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na przedsiębiorcę - Alicję Galka – Dodov, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą „Sigma” w Krakowie przy ul. Bojki 1/60, **karę pieniężną** w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), co stanowi równowartość 1.198,35 euro (słownie: tysiąc sto dziewięćdziesiąt osiem 35/100 euro), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygnaturą RKR-405-73/08/WJ.

Uzasadnienie

Postanowieniem Nr RKR - 152/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura UOKiK w Krakowie (zwany dalej „Prezesem Urzędu”) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy warunki świadczenia usług kurierskich, stosowane w obrocie z konsumentami przez firmy kurierskie działające na terenie właściwości miejscowej Delegatury UOKiK w Krakowie, czyli województwa małopolskiego i podkarpackiego nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów, tj. czy są zgodne z przepisami *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz przepisami *kodeksu cywilnego* dotyczącymi wzorców umów.

W trakcie tego postępowania skierowano wezwania do 7 przedsiębiorców, świadczących usługi kurierskie z żądaniem przedstawiania wstępnych wyjaśnień i dokumentów dotyczących prowadzonej przez nich działalności gospodarczej

oraz przedłożenia wzorców umów lub regulaminów świadczenia usług, jakie stosują w ramach tej działalności w stosunkach z konsumentami. W dniu 5 maja 2008 r. odpowiedzi w przedmiotowym zakresie udzielił również jeden z tych przedsiębiorców - Alicja Gałka – Dodov, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „Sigma” w Krakowie (zwana dalej „Przedsiębiorcą”). Z odpowiedzi Przedsiębiorcy wynika m.in., że prowadzi działalności polegającą na świadczeniu usług kurierskich i w celu realizacji zleczanych mu usług zawiera umowy, których integralną częścią jest wzorzec umowy pod nazwą „Regulamin świadczenia usługi transportowej”.

W dniu 3 października 2008 r. Prezes Urzędu skierował drugie wezwanie do Przedsiębiorcy (sygn.: RKR-405-73/08/WJ-10/08), żądając szczegółowych informacji i dokumentów w zakresie świadczonych przez niego usług przewozowych oraz ewentualnie – jeżeli takie również wykonuje – usług pocztowych. Jednocześnie Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia wyjaśnień dotyczących stosowanego przez niego „Regulaminu świadczenia usługi transportowej” oraz przedłożenia przykładowej faktury (faktur) za wykonywane usługi. Podstawą prawną tego wezwania był przepis art. 50 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm. – zwanej dalej „*ustawą o ochronie (...)*”). W wezwaniu tym poinformowano również Przedsiębiorcę o możliwości nałożenia na niego - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)* – w drodze decyzji Prezesa Urzędu, kary pieniężnej, jeżeli nie udzieli on żądanych informacji bądź udzieli informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie. W tym stanie rzeczy w dniu 27 października 2008 r. skierowano do niego kolejne wezwanie (sygn.: RKR-405-73/08/WJ-14/08), którego przedmiotem było również doręczenie ww. dokumentów i informacji, lecz ono także pozostało bez odpowiedzi. Podobnie Przedsiębiorca nie udzielał odpowiedzi na trzy następujące po sobie wezwania z dnia: 13 listopada 2008 r. (sygn.: RKR-405-73/08/WJ-17/08), 2 grudnia 2008 r. (sygn.: RKR-405-73/08/WJ-18/08) oraz 17 grudnia 2008 r. (sygn.: RKR-405-73/08/WJ-19/08), doręczone kolejno – jak wynika z załączonych do nich zwrotnych potwierdzeń odbioru – w dniach: 18 listopada 2008 r. oraz 19 grudnia 2008 r. W treści każdego z tych wezwań Prezes Urzędu żądał informacji i dokumentów, w tym faktur dotyczących świadczonych przez Przedsiębiorcę usług przewozowych lub pocztowych oraz stosowanego przez niego „Regulaminu świadczenia usługi transportowej”. Podstawą prawną wszystkich ww. wezwań Prezesa Urzędu był przepis art. 50 *ustawy o ochronie (...)*, a w treści każdego z nich informowano Przedsiębiorcę o możliwości nałożenia na niego kary pieniężnej – w myśl przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)*. W dwóch ostatnich wezwaniach pouczone również Przedsiębiorcę, że po bezskutecznym upływie wyznaczonych w nich terminów na udzielenie odpowiedzi, zostanie wszczęte z urzędu – na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)* – postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 *ustawy*, bez dokonywania dodatkowych wezwań w tej sprawie.

Ostatnie z ww. wezwań z 17 grudnia 2008 r. – jak wynika z załączonego do niego zwrotnego potwierdzenia odbioru – zostało doręczone Przedsiębiorcy w dniu 19 grudnia 2008 r. Pomimo upływu wyznaczonego w nim terminu, Prezes Urzędu do dnia wszczęcia niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej nie uzyskał odpowiedzi Przedsiębiorcy na to wezwanie, jak również na żadne inne z wyżej określonych wezwań.

Mając na uwadze fakt, iż pomimo pięciokrotnych wezwań Prezesa Urzędu – dokonywanych w oparciu o przepis art. 50 *ustawy o ochronie (...)* – Przedsiębiorca

nie udzielił żądanych informacji, postanowieniem Nr RKR - 14/2009 z dnia 21 stycznia 2009 r. wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, z tytułu nieudzielenia w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

Przedsiębiorcę zawiadomiono o wszczęciu ww. postępowania pismem z dnia 21 stycznia 2009 r. (doręczonym 23 stycznia 2009 r.), informując jednocześnie o zaliczeniu w poczet dowodów w tym postępowaniu informacji uzyskanych przez Prezesa Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze RKR-405-73/08/WJ, mającego na celu ustalenie, czy warunki świadczenia usług kurierskich, stosowane w obrocie z konsumentami przez firmy kurierskie działające na terenie właściwości miejscowej Delegatury UOKiK w Krakowie, nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów, tj. czy są zgodne z przepisami *ustawy o ochronie (...)* oraz przepisami *kodeksu cywilnego* dotyczącymi wzorców umów. W tym samym piśmie wezwano Przedsiębiorcę do określenia wielkości przychodu osiągniętego przez niego w roku 2008 oraz przedłożenia kopii odpowiedniej deklaracji podatkowej za rok 2008 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty).

Pomimo upływu wyznaczonego w ww. piśmie terminu, Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego zarzutu, ani nie przedstawił stosownych informacji i dokumentów. Co więcej, do dnia wydania niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie uzyskał żadnej odpowiedzi Przedsiębiorcy dotyczącej ww. zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, ani informacji o istnieniu jakichkolwiek przeszkód w jej przekazaniu.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 50 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)*, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Z kolei art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)* stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, m.in., na podstawie art. 50 *ustawy* bądź udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 *ustawy o ochronie (...)*, ilekroć w tej *ustawie* jest mowa o przedsiębiorcy - rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm. – zwana dalej „*ustawą o swobodzie działalności gospodarczej*”). Przepisy tej ostatniej ustawy za przedsiębiorcę uznają osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą (tak: art. 4 ust. 1 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*). Natomiast za działalność gospodarczą przepis art. 2 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* uznaje z kolei zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorca Alicja Gałka – Dodov została wpisana do ewidencji działalności gospodarczej, prowadzonej przez Prezydenta Miasta Krakowa, pod numerem 4898/2002. Na potwierdzenie czego Przedsiębiorca przedłożył aktualne zaświadczenie z dnia 7 czerwca 2005 r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności

gospodarczej, z którego jednocześnie wynika, że prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Sigma” Alicja Gałka – Dodov z siedzibą w Krakowie przy ul. Bojki 1/60 (adres zakładu głównego Przedsiębiorcy).

W świetle powyższego, Alicja Gałka – Dodov - jako osoba fizyczna prowadząca zarobkową działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług przewozu towarów - jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*, a więc tym samym posiada status przedsiębiorcy także na gruncie przepisów *ustawy o ochronie (...)*. W tym stanie rzeczy na Przedsiębiorcy ciąży zatem obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów, żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 *ustawy o ochronie (...)*.

Ustawa o ochronie (...) kładzie nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji dla prowadzonego przez niego postępowania (tak: E. Modzelewska – Wąchal (w:) *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wydawnictwo Twigger, Warszawa 2002 r., str. 340 oraz wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r., sygn. akt: XVII Amr 24/92). Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że wszelkie informacje i dokumenty, których przedstawienia zażądał od Przedsiębiorcy Prezes Urzędu, były niezbędne do załatwienia sprawy, a w konsekwencji do zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt: RKR-405-73/08/WJ). Prezes Urzędu pięciokrotnie, bezskutecznie wzywał Przedsiębiorcę do przedłożenia informacji i dokumentów dotyczących świadczonych przez niego usług przewozowych i ewentualnie – jeżeli takie również wykonuje – usług pocztowych oraz stosowanego przez niego „Regulaminu świadczenia usługi transportowej”. Informacje te są niezbędne, aby dokonać kwalifikacji usług świadczonych przez Przedsiębiorcy pod kątem właściwych przepisów prawa i dokonać ich oceny na gruncie tych przepisów.

Jednocześnie - jak podkreśla się w orzecznictwie (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt: III SK 31/2004, OSNP 2005 r., Nr 4, poz. 60) - obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie: w art. 50 ust. 2) *ustawy o ochronie (...)*.

Zaznaczyć należy, że wezwania Prezesa Urzędu odpowiadały wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 *ustawy o ochronie (...)*. Wskazywały bowiem: zakres wymaganych informacji, cel żądania, termin udzielenia informacji, zawierały także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo tego, Przedsiębiorca nie przedstawił żądanych informacji i dokumentów, poważnie utrudniając tym samym sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Co więcej, Przedsiębiorca nie przedłożył wymaganych przez Prezesa Urzędu informacji i dokumentów nawet po doręczeniu mu zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca nie określił również wielkości przychodu osiągniętego przez niego w roku 2008 oraz nie przedłożył kopii odpowiedniej deklaracji podatkowej za rok 2008 o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), których Prezes Urzędu zażądał od niego w zawiadomieniu o wszczęciu tego ostatniego postępowania.

Podkreślenia wymaga, że przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej Prezes Urzędu pięciokrotnie wzywał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji i przedłożenia dokumentów dotyczących świadczonych przez niego usług przewozowych i ewentualnie również usług pocztowych oraz stosowanego przez niego „Regulaminu świadczenia usługi transportowej”, wyznaczając 10 lub 3 -dniowe terminy do wykonania

tych obowiązków. Na żadne z tych wezwań Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi. Niezależnie od powyższego, Przedsiębiorca nie wyjaśnił również przyczyn, które uniemożliwiały mu zastosowanie się do kolejnych wezwań Prezesa Urzędu.

Celem kary pieniężnej nakładanej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)* jest zdyscyplinowanie uczestników postępowania i realizacja zasady ekonomii procesowej (szybkości postępowania) prowadzonego w interesie publicznym.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny - za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takich naruszeń, z kolei zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu, a tym samym w interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy, poprzez nieudzielenie informacji, opóźniają lub uniemożliwiają realizację ustawowych zadań Prezesa Urzędu.

Nałożenie kary na podstawie przytoczonego powyżej art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy o ochronie (...)* odbywa się w trybie uznania administracyjnego. Tak więc o tym, czy w konkretnej sprawie, na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu. Ustawodawca określił natomiast w art. 111 *ustawy o ochronie (...)* te okoliczności, które Prezes Urzędu powinien uwzględnić podejmując decyzję o wysokości kary pieniężnej. W przepisie tym wskazano w szczególności: okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów *ustawy o ochronie (...)*, a także uprzednie naruszenie tych przepisów.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, Prezes Urzędu uznał, że nałożenie kary pieniężnej na Przedsiębiorcę za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 *ustawy o ochronie (...)* jest w pełni uzasadnione.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim stopień zawinienia Przedsiębiorcy. Przedsiębiorca nie przedłożył informacji i dokumentów dotyczących świadczonych przez niego usług przewozowych i ewentualnie również usług pocztowych oraz stosowanego przez niego „Regulaminu świadczenia usługi transportowej”, pomimo pięciokrotnych wezwań skierowanych do niego w toku postępowania wyjaśniającego oraz kolejnego wezwania wystosowanego w toku postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że żądane przez Prezesa Urzędu informacje i dokumenty dotyczyły podstawowej działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania.

Jako okoliczność obciążającą wskazać należy również umyślność działania Przedsiębiorcy, który – biorąc pod uwagę fakt, iż był wielokrotnie informowany o ustawowym obowiązku przedkładania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz o możliwości wymierzenia kary pieniężnej za ich nieudzielenie i jej dopuszczalnej wysokości - miał świadomość nie tylko ciężących na nim obowiązków, ale również konsekwencji ich niewykonania. Postawa Przedsiębiorcy wskazuje zatem na jego lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów prawa.

Z drugiej jednak strony, Prezes Urzędu ustalając wymiar kary wziął pod uwagę również okoliczność łagodzącą, tj. fakt, że opisywane w niniejszej decyzji działanie Przedsiębiorcy jest pierwszym naruszeniem przepisów *ustawy o ochronie (...)*. W tym stanie rzeczy należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary pieniężnej.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione powyżej okoliczności sprawy, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), co stanowi równowartość 1.198,35 euro (słownie: tysiąc sto dziewięćdziesiąt osiem 35/100 euro). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2008 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,1724 zł. Stosownie bowiem do treści art. 5 *ustawy o ochronie (...)* - wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 *ustawy o ochronie (...)*. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa także innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 *ustawy o ochronie (...)* - karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.* - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury w Krakowie
Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Alicja Gałka – Dodov, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą „Sigma”, ul. Bojki 1/60, 30 – 611 Kraków,
2. a/a Delegatury w Krakowie.